

UCLA

Archive of the Yiddish Literary Journal Khashbn

Title

A Seyferl In Alt-Yidish / A Holy Book in Old-Yiddish

Permalink

<https://escholarship.org/uc/item/19p0826s>

Journal

Archive of the Yiddish Literary Journal Khashbn, 91(1)

Author

Chaim Leib Fuchs, Khayim Leyb Fuks /

Publication Date

1978

Copyright Information

Copyright 1978 by the author(s). All rights reserved unless otherwise indicated. Contact the author(s) for any necessary permissions. Learn more at <https://escholarship.org/terms>

Peer reviewed

חיים לייב פוקס / מאנטרעאל

א ספרל אין אלטן יידיש

געווידמעט דעם אמתן אוהב-יידיש, אברהם גאלאמב,
צו זיין 90טן געבוירן-טאג.

אין פיודא אין זע אים שפאנען
מיט זיין חיבור שטילן...
איך וואלט צו אים געגאנען
דערציילן מינע געפילן —

איך וואלט אים זיכער זאגן:
אזוי איז אונדזער גורל
— מיר לעבן מיטן טאגן,
נאר קיינמאל ווערט פארלוירן —

דאס רוישן פון די הערצער,
אונדזער רעדן, זינגען,
צי עס איז אין שירים,
אדער אין נגינה...

— א ספרל אין אלטן יידיש,
האט היינט צו מיר גערעדט,
געהייליקט און געקידושט
ווי מיין לעצט געבעט:

ווי ווערטער וואס איך דאוון
אין מיין יידיש ליד.
... זאל דאס זיין מיין עולם הבא,
מיין גליק צו זיין א ייד...

א ספרל אין אלטן יידיש
האט היינט צו מיר גערעדט.
תמימותדיק פארהידושט,
ווי מיין מאמעס א געבעט.

די ווערטער וואָרע, פרומע
צו מיר שטיל געפלוויגן,
פון בחור שלמה בר שמעון
געקוקט מיר אין די אויגן.

איך האָב פאַר זיי פאַרשעמט זיך
מיט מיין יידיש-לשון.
אין האַרץ עס האָט געקלעמט מיך
זיין שרעק פון ווערן אויסגעלאָשן...

איך האָב געזען דעם שרייבער
אין זיינע קראַנקע יאָרן,
זיין ספרל פאַרפאַסט פאַר ווייבער —
עס לעבט אין מיין זכרון...

דאָס לשון אַלט — נאָר דויערט
פון יענער צייט ביז איצטער —
אין טיף האָב איך באַדויערט
זיין לעבן וואָס אויסגעבליצט האָט...

מיט איר ליכט און קדושה (און אויך מיט
אירע פראבלעמען און זארגן) צו אלע
שטעט אַרום איר און צו אלע יידן וווּ זיי
זאָלן נישט זיין —
ווי עס זינגט אהרן צייטלין אין זיין:

געזאָנג לכבוד ירושלים עיר הקודש

„ס'גייט אַרונטער פון הימל אַ יד
און מיט ליפּ וואָס גליט
קושט ער די ערד פון ישראל.
מיט יענעם קוש פאַרבינדט ער
ערד און הימל און ייד;
זי ווערן איינס זאַלבעדריט.“

שפיגלט זיך אָפּ אין דער וואַרעמער זון
אונטערן בלויען הימל. (אזוי בערך באַ-
צייכענען פּאָעטן די שטאָט), איז היינט
געוואָרן אויף יעדן באַרג אַ נייע שטאָט
באַזעצט מיט יידן, וווּ עס גייט אָן אַן אינ-
טענסיוו יידיש לעבן; יידישע געשעפטן,
פאַבריקן און לאַבאָראַטאָריעס, וויסנשאַפֿט-
לעכע פאַרשונגען און מעדיצינישע דער-
פינדונגען, שולעס און קינדערגאַרטנס,
ווי הילכיקע קולות פון תּינקות של בית
רבן פּילן אָן די לופט מיטן תּורה-ניגון
און לעבנס-לוסט, און די ליכטיקע, גאַל-
דענע ירושלים של זהב, ירושלים של מטה
און ירושלים של מעלה שטראַלט אַרויס